

Ruben David mod Sverige (sag nr. 220/2002 af 17. maj 2005)

Sagsfremstilling:

Ruben David, statsborger i Bangladesh, indrejste i Sverige den 5. februar 2000 og indgav ansøgning om asyl. Han henviste som sit asylmotiv til, at han var forfulgt i hjemlandet på grund af sin kristne tro og sine aktiviteter i Bangladesh Freedom Party (BFP), samt at han var blevet idømt livsvarigt fængsel for mord og antistatslige aktiviteter og som følge heraf ville blive arresteret, hvis han vendte tilbage til Bangladesh. Klageren henviste til støtte for sit asylmotiv endvidere til, at han i 1988 var blevet rekrutteret af oppositionspartiet BFP og var politisk aktiv for partiet fra 1990 til 1996. I 1995, mens Bangladesh Nationalist Party (BNP) var ved magten, blev han tilbageholdt i 5 dage anklaget for antistatslige aktiviteter. Han ophørte med sine aktiviteter i 1996, hvor Awami League kom til magten. I løbet af 1998 og 1999 søgte politiet efter ham flere gange, idet han var anklaget for mord og antistatslige aktiviteter. I 1999 blev hans bror tilbageholdt og tortureret i 2 dage, da politiet ikke fandt klageren hjemme. Ligeledes i 1999 blev klageren overfaldet af medlemmer af Awami League. Efterfølgende blev klageren angiveligt dømt i overensstemmelse med de nævnte anklager.

Den 27. marts 2001 fik klageren afslag på asyl. Den 18. juni 2001 oplyste klageren på mødet i appelinstansen, at han under en tilbageholdelse i 1997 eller 1998 var blevet udsat for tortur og voldtægt og efterfølgende havde modtaget behandling under politiets overvågning. Han blev løsladt efter at moderen havde lovet, at han ville melde sig ind i Awami League. Der forelå endvidere medicinske oplysninger, som bekræftede de angivne overgreb og fastslog at klageren som følge heraf led af PTSD og var selvmordstruet. Den 4. marts 2002 meddelte appelinstansen klageren afslag med henvisning til, at han ikke tidligere havde oplyst om torturen.

Påstanden:

Klageren gjorde gældende, at tvangsmæssig udsendelse til Bangladesh ville udgøre en krænkelse af konventionens artikel 3, idet der var væsentlige grunde til at antage, at han ville blive udsat for tortur ved en tilbagevenden. Klageren henviste til støtte herfor til sine aktiviteter for BFP, forfølgelsen af hans familie, helbredsoplysningerne om den tidligere udøvede tortur, den uretmæssige dom for mord og anti-statslige aktiviteter og det faktum, at der i Bangladesh sker grove, åbenbare og massive krænkelse af menneskerettighederne.

De svenske myndigheder gjorde gældende, at selvom den generelle menneskerettighedssituation i Bangladesh var problematisk, var den blevet bedre. Myndighederne henviste endvidere til, at der forelå oplysninger om, at politisk forfølgelse af personer på græsrodsniveau var sjældent forekommende og at sådanne personer kunne søge tilflugt i andre dele af landet. Myndighederne bemærkede, at den svenske klagemyndighed havde påpeget, at fundene kunne være resultatet af overgrebene begået af Awami League-støtter. Selvom det måtte lægges til grund, at klageren var blevet tortureret i 1997, understøttede dette ikke hans påstand om, at han risikerede fremtidig forfølgelse. Herudover anfægtede de svenske myndigheder ægtheden af den af klageren fremlagte dokumentation for, at han var dømt for mord og anti-statslige aktiviteter. Endelig anførtes det, at klageren under sagens behandling ved de svenske myndigheder havde forklaret udbyggende og divergerende.

Torturkomitéens bemærkninger:

Komitéen gav ikke klageren medhold. Komitéen udtalte, at der var gået 7 år siden torturen fandt sted, at klageren alene havde haft en underordnet stilling i BFP og alene havde været aktiv på lokalt

niveau, samt til at de svenske myndigheder havde fremlagt en dom, hvoraf det fremgik, at klagerens navn ikke stod på listen over de anklagede eller dømte for mord og anti-statslige aktiviteter. Komitéen lagde endvidere vægt på, at styret i Bangladesh var skiftet siden torturen fandt sted.

Komitéen fandt herefter ikke, at klageren havde kunnet bevise, at der forelå væsentlige grunde til at antage, at han ville være i en reel og personlig risiko for at blive udsat for tortur ved udvisning fra Sverige og klagerens udsendelse til Bangladesh ville derfor ikke medføre en krænkelse af konventionens artikel 3.